

Brusel 31. března 2023
(OR. en)

8026/23

Interinstitucionální spis:
2023/0092(NLE)

MAR 48
OMI 28

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	31. března 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 181 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v Mezinárodní námořní organizaci na 107. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS), Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel (HSC) z roku 1994, předpisu HSC z roku 2000, Mezinárodního předpisu pro lodě působící v polárních vodách (polárního předpisu), Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW) z roku 1978 a předpisu STCW a Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (LSA)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 181 final.

Příloha: COM(2023) 181 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.3.2023
COM(2023) 181 final

2023/0092 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v Mezinárodní námořní organizaci na 107. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS), Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel (HSC) z roku 1994, předpisu HSC z roku 2000, Mezinárodního předpisu pro lodě působící v polárních vodách (polárního předpisu), Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW) z roku 1978 a předpisu STCW a Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (LSA)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká rozhodnutí o postoji, který má být jménem Unie zaujat na 107. zasedání Výboru Mezinárodní námořní organizace pro námořní bezpečnost (dále též jen „MSC“), které se bude konat od 31. května do 9. června 2023.

Během 106. zasedání MSC se předpokládalo, že na 107. zasedání MSC budou přijaty změny:

- 1) kapitoly II-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (dále též jen „úmluva SOLAS“) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel (dále také jen „předpis HSC“) z roku 1994 a předpisu HSC z roku 2000;
- 2) kapitoly XIV Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro lodě působící v polárních vodách (dále také jen „polární předpis“);
- 3) Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (dále též jen „úmluva STCW“) a předpisu STCW
- 4) a Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (dále též jen „předpis o LSA“).

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Úmluva o Mezinárodní námořní organizaci

Úmluvou o Mezinárodní námořní organizaci (dále též jen „IMO“) se zakládá IMO. Cílem IMO je poskytnout fórum pro spolupráci v oblasti regulace a postupů týkajících se nejrůznějších technických záležitostí, jež ovlivňují lodní dopravu využívanou v mezinárodním obchodě. Dále se zaměřuje na podporu všeobecného přijetí nejvyšších možných standardů v záležitostech týkajících se námořní bezpečnosti, efektivnosti plavby a prevence a kontroly znečištění moří z lodí za současné podpory rovných podmínek. Zabývá se rovněž souvisejícími správními a právními otázkami.

Úmluva vstoupila v platnost dne 17. března 1958.

Stranami úmluvy jsou všechny členské státy EU. Unie není smluvní stranou této úmluvy.

Všechny členské státy jsou stranami Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (úmluva SOLAS), jež vstoupila v platnost dne 25. května 1980. Unie není stranou úmluvy SOLAS.

2.2. Mezinárodní námořní organizace

Mezinárodní námořní organizace je specializovanou agenturou OSN s odpovědností za bezpečnost a zabezpečení lodní dopravy a prevenci znečišťování moří z lodí. Jedná se o orgán, který na celosvětové úrovni stanoví normy pro bezpečnost, zabezpečení a environmentální profil mezinárodní lodní dopravy. Jeho hlavním úkolem je vytvořit regulační rámec pro odvětví lodní dopravy, jež bude spravedlivý, efektivní, všeobecně přijímaný a obecně uplatňovaný.

Členství v organizaci je otevřeno všem státům a členy IMO jsou všechny členské státy EU. Vztahy EU s IMO vycházejí zejména z dohody o spolupráci mezi Mezivládní námořní konzultační organizací (IMCO) a Komisí Evropských společenství z roku 1974.

Výbor IMO pro námořní bezpečnost se skládá ze všech členů IMO a schází se nejméně jednou ročně. Zkoumá všechny otázky spadající do působnosti organizace a týkající se navigačních pomůcek, konstrukce a vybavení plavidel, obsazení posádkou z bezpečnostního hlediska, pravidel pro předcházení srážkám, zacházení s nebezpečným nákladem, námořních bezpečnostních postupů a požadavků, hydrografických informací, lodních deníků a navigačních záznamů, vyšetřování námořních nehod, záchranných operací a jakýchkoli dalších otázek, které přímo ovlivňují námořní bezpečnost.

Výbor pro ochranu mořského prostředí IMO se rovněž skládá ze všech členů IMO a schází se nejméně jednou ročně. Zkoumá environmentální otázky spadající do působnosti organizace a týkající se kontroly a prevence znečištění z lodí upravené úmluvou MARPOL, včetně ropy, hromadně přepravovaných chemických látek, odpadních vod, odpadků a emisí z lodí do ovzduší, včetně látek znečišťujících ovzduší a emisí skleníkových plynů. Další zkoumané záležitosti zahrnují nakládání s balastovou vodou, protihnilobné přípravky, recyklaci lodí, připravenost a reakci na znečištění a určení zvláštních oblastí a zvláště citlivých mořských oblastí.

Výbor IMO pro námořní bezpečnost i Výbor IMO pro ochranu mořského prostředí přijmou veškerá opatření nezbytná k plnění všech úkolů svěřených jim úmluvou IMO, Shromážděním IMO či Radou IMO anebo úkolů, které jim mohou být v rámci výše uvedené oblasti působnosti svěřeny jinými mezinárodními nástroji nebo podle nich a jež IMO akceptuje. Rozhodnutí Výboru pro námořní bezpečnost a Výboru pro ochranu mořského prostředí a jejich pomocných orgánů se přijímají většinou členů.

2.3. Zamýšlený akt Výboru IMO pro námořní bezpečnost

Výbor MSC má na svém 107. zasedání konaném ve dnech od 31. května do 9. června 2023 přijmout změny kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 o zákazu perfluorooktansulfonátu (PFOS), kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu o bezpečnosti rybářských plavidel, úmluvy a předpisu STCW o používání elektronických průkazů způsobilosti a předpisu o LSA o normách pro větrání ve zcela uzavřených záchranných člunech.

Účelem zamýšlených změn kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 je zakázat používání hasicích pěn obsahujících PFOS při hašení požárů na moři.

Účelem zamýšlených změn kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu je zvýšit bezpečnostní normy pro lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS a které působí v polárních vodách.

Účelem zamýšlených změn úmluvy a předpisu STCW je zavést používání elektronických průkazů způsobilosti námořníků, aby se usnadnila práce, snížila administrativní zátěž správ vlajky, inspektorů státní přístavní inspekce a námořníků a umožnila rychlejší identifikace podvodných průkazů způsobilosti.

Účelem zamýšlených změn předpisu o LSA je zvýšit bezpečnostní požadavky s ohledem na normy pro větrání ve zcela uzavřených záchranných člunech.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

3.1. Změny kapitoly II-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel z roku 1994 (předpis HSC z roku 1994) a předpisu HSC z roku 2000

Výbor MSC na svém 101. zasedání schválil nový výstup, kterým se zakazuje používání PFOS v nových hasicích systémech, což Unie podpořila. Výbor MSC to na svém 101. zasedání zařadil do pořadu jednání Podvýboru pro loďní systémy a vybavení (SSE) po skončení dvouletého období.

Podvýbor SSE na svém sedmém zasedání odsouhlasil rozšíření rozsahu výstupu „Vývoj ustanovení o zákazu používání hasicích pěn obsahujících perfluorooktansulfonát (PFOS) pro hašení požárů na palubách lodí“ o další pravidla kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a další nástroje s cílem schválit je na 102. zasedání MSC. Unie podpořila zařazení tohoto nového výstupu na pořad jednání osmého zasedání podvýboru SSE.

Výbor MSC na svém 102. zasedání souhlasil s rozšířením rozsahu tohoto výstupu a jeho zařazením na pořad jednání osmého zasedání podvýboru SSE, což Unie podpořila.

Podvýbor SSE na svém osmém zasedání odsouhlasil návrh změn kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 o zákazu PFOS. Na osmém zasedání podvýboru SSE Unie podpořila návrhy změn kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a změny předpisů HSC z let 1994 a 2000 a navrhla, aby byly postoupeny pracovní skupině, která by měla dokončit změny úmluvy SOLAS a předpisů HSC.

Na 106. zasedání MSC byl schválen návrh změn kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 (bod 11.29 zprávy ze 106. zasedání MSC (MSC 106/19)) s cílem přijmout je na 107. zasedání MSC.

Na 106. zasedání MSC bylo postojem Unie podpořit schválení návrhu změn kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000.

Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, neboť PFOS je látka škodlivá jak pro lidské zdraví, tak pro mořské prostředí, a tyto změny zakáží používání hasicích pěn obsahujících PFOS při hašení požárů na moři.

3.2. Změny kapitoly XIV Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a polárního předpisu

Výbor MSC na svém 100. zasedání zvážil navrhované změny kapitoly XIV úmluvy SOLAS s cílem usnadnit povinné uplatňování některých ustanovení na rybářská plavidla. Vedle toho MSC na svém 100. zasedání zvažoval, že zavede povinnost používat určité metodik pro určování provozních schopností lodí v ledu jako základního prvku plánování plavby (polární předpis, kapitola 11), a tvrdil, že existuje důvod pro zavedení povinnosti mít na palubě provozní příručku pro polární vody (PWOM), jež je součástí polárního předpisu, nebo její části.

Na 100. zasedání MSC bylo postojem Unie podpořit, pokud jde o rybářská plavidla, aby toto zasedání dále zkoumalo návrhy změn kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu.

Na 101. zasedání MSC se výbor zabýval rozšířením ustanovení polárního předpisu na lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, a návrhem usnesení shromáždění, kterým se členské státy vyzývají, aby dobrovolně podnikly kroky k zavedení bezpečnostních opatření podle polárního předpisu pro lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS.

Na 101. zasedání pak MSC schválil návrh usnesení shromáždění o prozatímních bezpečnostních opatřeních pro lodě necertifikované podle úmluvy SOLAS působící v polárních vodách a rozhodlo, že se obrátí na sedmé zasedání NCSR, aby zvážilo důsledky a proveditelnost použití kapitol 9 a 11 polárního předpisu na lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, a také aby určilo, jak nejlépe zvýšit bezpečnost lodí, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, včetně možného vypracování změn úmluvy SOLAS a/nebo polárního předpisu.

Na 101. zasedání MSC byl postoj Unie následující:

1. v zásadě podpořit návrh, aby byla tato otázka postoupena k dalšímu posouzení NCSR;
2. podpořit, pokud jde o rybářská plavidla, vypracování návrhu usnesení shromáždění.

Na sedmém zasedání Podvýboru pro plavbu, komunikaci a pátrací a záchranné operace (dále též jen „NCSR“) se podvýbor dohodl na zřízení korespondenční skupiny za koordinace Nového Zélandu.

Na sedmém zasedání NCSR bylo postojem Unie obecně podpořit návrh zahájit posouzení technických otázek týkajících se proveditelnosti a důsledků uplatňování kapitol 9 a 11 polárního předpisu na lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS.

Na osmém zasedání podvýboru NCSR bylo dohodnuto, že:

- 1) návrhy změn polárního předpisu, které mají být vypracovány, by se měly omezit na stávající části I-A a I-B s případnými následnými změnami úvodní části;
- 2) oblast působnosti příslušných pravidel, která mají být vypracována v části I-A polárního předpisu, by měla být rozšířena minimálně na všechny plavby v polárních vodách pro rybářská plavidla o délce 24 a více metrů, rekreační jachty o hrubé tonáži 300 a více tun, které se nezabývají obchodem, a nákladní lodě o hrubé tonáži 300 a více tun, ale nejvýše 500 tun, a
- 3) měly by být vypracovány návrhy změn kapitoly XIV úmluvy SOLAS s cílem rozšířit uplatňování polárního předpisu na další lodě a řešit výjimky a diskreční pravomoci.

Za účelem dalšího pokroku v této problematice se podvýbor nakonec dohodl na obnovení korespondenční skupiny pro bezpečnostní opatření pro lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS a které působí v polárních vodách.

Na osmém zasedání NCSR bylo postojem Unie podpořit znovuzřízení korespondenční skupiny, která by dále rozpracovala znění kapitol 9 a 11 a návrh znění změny úmluvy SOLAS, zejména s ohledem na rybářská a rekreační plavidla.

Na devátém zasedání NCSR bylo postojem Unie podpořit, pokud jde o rybářská a rekreační plavidla, návrh změn kapitoly XIV úmluvy SOLAS a návrh změn částí I-A a I-B polárního předpisu.

Na 106. zasedání MSC schválil zamýšlené změny kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu (bod 13.9 zprávy ze 106. zasedání MSC (MSC 106/19)) s cílem jejich přijetí na 107. zasedání MSC a vstupu v platnost 1. ledna 2026.

Na 106. zasedání MSC bylo postojem Unie podpořit návrh změn kapitoly XIV úmluvy SOLAS a návrh změn částí I-A a I-B polárního předpisu

Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože posílí bezpečnostní normy pro lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS a které působí v polárních vodách.

3.3. Změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (úmluvy STCW) a předpisu STCW

Podvýbor pro lidský prvek, výcvik a strážní službu (dále též jen „HTW“) se na svém pátém zasedání zabýval návrhem jednotného výkladu pravidla STCW I/2, jehož cílem je vyjasnit význam pojmu „originál“ průkazu způsobilosti námořníků s ohledem na možnost používat pro účely úmluvy STCW elektronické průkazy způsobilosti, jak je tomu již v případě jiných úmluv. Organizace IMO již ostatně vypracovala pokyny pro používání elektronických průkazů způsobilosti (FAL.5/Circ.39/Rev.2). Na pátém zasedání HTW se však vyskytly rozdílné názory na to, zda tyto pokyny již umožňují elektronické vydávání průkazů způsobilosti podle úmluvy STCW.

Postojem Unie na pátém zasedání HTW bylo podpořit návrh na vyjasnění významu pojmu „originál“ (pravidlo I/2 úmluvy STCW), aby bylo možné uznávat průkazy způsobilosti v elektronické podobě.

Výbor pro námořní bezpečnost (MSC) se na svém 100. zasedání dohodl, že do dvouletého pořadu jednání podvýboru HTW a předběžného pořadu jednání pro šesté zasedání HTW zařadí výstup „Vypracování změn úmluvy a předpisu STCW pro používání elektronických průkazů způsobilosti a dokladů námořníků“ s cílovým rokem dokončení 2020, a to ve spolupráci s podvýborem III, jakmile o to podvýbor HTW požádá. Na 100. zasedání MSC se rovněž odsouhlasilo informovat Výbor pro usnadnění formalit o tomto novém výstupu, neboť uvedený výbor již předtím schválil pokyny pro používání elektronických průkazů způsobilosti (FAL.5/Circ.39/Rev.2).

Na 100. zasedání MSC bylo postojem Unie podpořit návrh nového výstupu, který by se zabýval používáním elektronických průkazů způsobilosti podle úmluvy a předpisu STCW.

Na šestém zasedání HTW bylo konstatováno, že nejlepším řešením by bylo zahájit diskusi o této otázce v korespondenční skupině. Postojem EU na šestém zasedání HTW bylo podpořit zřízení korespondenční skupiny.

Sedmé zasedání HTW po projednání zprávy korespondenční skupiny uznalo, že je třeba další práce a úvahy ohledně změny příslušných pravidel úmluvy STCW, ustanovení částí A a B předpisu STCW a vypracování návrhu pokynů. Proto byla znovu zřízena korespondenční skupina.

Postojem Unie na sedmém zasedání HTW bylo obecně podpořit práci korespondenční skupiny a navrhnout, aby byla zpráva postoupena pracovní skupině, která bude zřízena na osmém zasedání HTW za účelem dokončení návrhu změn STCW a návrhu pokynů.

Na osmém zasedání HTW byl vzat na vědomí značný pokrok korespondenční skupiny při vypracovávání návrhu změn úmluvy a předpisu STCW o používání elektronických průkazů způsobilosti námořníků a návrhu pokynů pro používání elektronických průkazů způsobilosti námořníků a souvisejícího návrhu oběžníku STCW.7. Unie podpořila práci korespondenční skupiny a navrhla, aby byla zpráva postoupena pracovní skupině.

Na 106. zasedání MSC byly schváleny návrhy změn pravidel I/1 a I/2 úmluvy STCW a oddílu A-I/2 předpisu STCW (body 10.4 a 10.5 zprávy ze 106. zasedání MSC (MSC 106/19)) s cílem přijmout je na 107. zasedání MSC.

Na 106. zasedání MSC bylo postojem Unie podpořit schválení návrhů změn pravidel STCW I/1 a I/2 a oddílu A-I/2 předpisu STCW týkajících se používání elektronických průkazů způsobilosti.

Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože digitalizace průkazů způsobilosti podle úmluvy STCW by usnadnila práci a snížila administrativní zátěž správ vlajky, inspektorů státní přístavní inspekce a námořníků. Mohlo by to také umožnit rychlejší identifikaci podvodných průkazů způsobilosti.

3.4. Změny Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (předpis o LSA)

Výbor pro námořní bezpečnost (MSC) na svém 97. zasedání představil nový výstup týkající se požadavků na větrání ve zcela uzavřených záchranných člunech, který Unie podpořila.

Podvýbor pro lodní systémy a vybavení (SSE) na svém čtvrtém zasedání zřídil pod koordinací Spojených států korespondenční skupinu pro záchranné prostředky (LSA), jejímž úkolem bylo určit možná kritéria, na nichž by měly být založeny nové požadavky na větrání, a doporučit kritéria, která by měla být použita pro návrh změn bodu 4.6.6.1 kapitoly IV předpisu o LSA a návrh změn usnesení MSC.81(70).

Na čtvrtém zasedání SSE bylo postojem Unie v zásadě podpořit další projednávání návrhu změn předpisu o LSA a usnesení MSC.81(70) v rámci pracovní skupiny.

Na svém pátém zasedání SSE odsouhlasil, že:

1. u zcela uzavřených záchranných člunů by míra větrání / výměny vzduchu založená na parametrech mikroklimatu měla být kritériem stanoveným v návrhu změn předpisu o LSA, aniž by byly vyloučeny aktivní nebo pasivní metody větrání;
2. koncentrace CO₂ by neměla překročit 5 000 ppm, což vyžaduje míru větrání alespoň 5 m³/h na osobu, přičemž nové požadavky na větrání by se měly vztahovat na všechny nově postavené zcela uzavřené záchranné čluny instalované na palubě lodí po datu vstupu změn v platnost a
3. v záchranných člunech by obecně mělo být udržováno obyvatelné prostředí po dobu nejméně 24 hodin, přičemž u záchranných plavidel lodí operujících v polárních vodách může být vyžadována delší doba.

Na závěr pátého zasedání SSE byl odsouhlasen návrh změn předpisu o LSA týkajících se větrání ve zcela uzavřených záchranných člunech, které budou předloženy MSC ke schválení, jakmile budou dokončeny související změny předpisu o LSA týkající se větrání v záchranných plavidlech jiných než zcela uzavřené záchranné čluny. Tento návrh změn byl postoupen k dalšímu projednání korespondenční skupině.

Na pátém zasedání SSE bylo postojem Unie podpořit další projednávání návrhu změn předpisu o LSA a usnesení MSC.81 (70) v rámci pracovní skupiny.

Vzhledem k časovým omezením byla na šestém zasedání SSE zřízena korespondenční skupina s cílem dospět k dokončení na sedmém zasedání SSE. Cílové datum dokončení bylo prodlouženo do roku 2021.

Na sedmém zasedání SSE byl odsouhlasen návrh změn předpisu o LSA týkajících se větrání v záchranných plavidlech jiných než zcela uzavřené záchranné čluny. Pokud jde o usnesení MSC.81(70), na sedmém zasedání SSE byl odsouhlasen návrh změn týkajících se bodů 6.10 (Provozní zkouška záchranného člunu) a 6.14 (Dodatečné zkoušky u zcela uzavřených záchranných člunů). Podvýbor proto znovu zřídil korespondenční skupinu pro záchranné prostředky, aby dokončila návrh změn revidovaného doporučení o zkoušení záchranných prostředků (usnesení MSC.81(70)) týkající se zkoušení prostředků větrání v částečně uzavřených záchranných člunech.

Na sedmém zasedání SSE bylo postojem Unie podpořit další diskusi v rámci pracovní skupiny pro LSA o návrhu změn předpisu o LSA a usnesení MSC.81(70).

Na osmém zasedání SSE byl odsouhlasen:

1. návrh usnesení MSC o změnách Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (předpis o LSA) (v souvislosti s požadavky na větrání v záchranných plavidlech v kapitole IV), včetně ustanovení o uplatňování a souvisejícího návrhu usnesení MSC;
2. návrh změn revidovaného doporučení (usnesení MSC.81(70)), který má být přijat na 107. zasedání MSC, ve spojení s přijetím souvisejících změn předpisu o LSA (viz bod 3.21), jak je uvedeno v příloze 2.

Na osmém zasedání SSE Unie podpořila další diskusi v rámci pracovní skupiny pro LSA o návrhu změn usnesení MSC.81(70) s cílem dospět k dokončení na tomto zasedání, aby návrh změn předpisu o LSA a usnesení MSC.81(70) mohly vstoupit v platnost jako balíček dne 1. ledna 2026.

Na 106. zasedání MSC byl schválen návrh změn předpisu o LSA o zcela uzavřených záchranných člunech a revidovaného doporučení o zkoušení záchranných prostředků (revidované doporučení) (usnesení MSC.81(70)) pro zcela uzavřené záchranné čluny (body 11.4.1 a 11.6.1 zprávy MSC 106 (MSC 106/19)) s cílem přijmout je na 107. zasedání MSC.

Na 106. zasedání MSC bylo postojem Unie podpořit návrh změn předpisu o LSA o zcela uzavřených záchranných člunech a revidovaného doporučení o zkoušení záchranných prostředků (revidované doporučení) (usnesení MSC.81(70)) pro zcela uzavřené záchranné čluny a připomenout důležitost přijetí návrhu změn pro zcela uzavřené záchranné čluny.

Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože zvyšují bezpečnostní požadavky na normy pro větrání ve zcela uzavřených záchranných člunech.

3.5. Příslušné právní předpisy a pravomoci EU

3.5.1. Změny kapitoly II-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel z roku 1994 (předpis HSC z roku 1994) a předpisu HSC z roku 2000

Nařízení (EU) 2019/1021 o perzistentních organických znečišťujících látkách¹. Zakazuje nová zařízení, která používají PFOS a jeho deriváty.

Nařízení (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí². Stanoví řadu dodatečných požadavků, které jdou nad rámec požadavků stanovených v Hongkongské úmluvě, včetně dvou dalších nebezpečných látek (PFOS a HBCDD) v přílohách.

Změny kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 tudíž ovlivní požadavky použitelné podle nařízení (EU) 2019/1021 a nařízení (EU) č. 1257/2013.

3.5.2. Změny kapitoly XIV Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a polárního předpisu

Směrnice Rady 97/70/ES, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů³. V příloze III obsahuje ustanovení o „severních

¹ Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45.

² Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1.

regionálních předpisech“, která stanoví technická ustanovení pro rybářská plavidla provozující rybolov v oblastech, kde se nacházejí polární vody.

Směrnice 2013/53/EU o rekreačních plavidlech a vodních skútrech⁴. Upravuje návrh a konstrukci rekreačních plavidel o délce od 2,5 do 24 metrů a vodních skútrů o délce od 0 do 4 metrů.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1157⁵, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici 2014/90/EU⁶ o lodní výstroji, pokud jde o požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost a zkušební normy pro lodní výstroj, a kterým se zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1158.

Směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel⁷. Obsahuje ustanovení týkající se lodí provozovaných v ledových podmínkách. Článek 18a vyžaduje, aby příslušné orgány: 1) poskytly veliteli lodi, která se nachází v oblasti jejich působnosti, „příslušné informace o ledu, doporučených trasách a službách ledoborců v oblasti jejich působnosti“ a 2) doložily, že loď splňuje požadavky na odolnost a výkonnost odpovídající ledovým podmínkám v dotčené oblasti. Kromě toho jsou v článku 6a uvedeny požadavky na nosiče systémů automatické identifikace (AIS) (třída A), které se vztahují na rybářská plavidla delší než 15 metrů. Stejný požadavek se nachází v článku 10 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (nařízení o kontrole rybolovu) a vztahuje se na plavidla plující pod vlajkou států EU.

Změny kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu tudíž ovlivní požadavky použitelné podle směrnice 97/70/ES, směrnice 2013/53/EU, směrnice 2014/90/EU a směrnice 2002/59/ES.

3.5.3. *Změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (úmluva STCW) a předpisu STCW*

Směrnice (EU) 2022/993 o minimální úrovni výcviku námořníků⁸ obsahuje ustanovení týkající se digitálních průkazů způsobilosti:

- Ustanovení čl. 4 odst. 11 stanoví: „S výhradou čl. 20 odst. 7 se musí originál každého průkazu způsobilosti požadovaného touto směrnicí nacházet na lodi, na které držitel průkazu způsobilosti slouží, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, přičemž jeho pravost a platnost mohou být ověřeny v rámci postupu podle odst. 13 písm. b) tohoto článku.“
- Ustanovení čl. 4 odst. 14 stanoví: „Okamžikem, kdy vstoupí příslušné změny úmluvy STCW a části A předpisu STCW týkající se digitálních průkazů způsobilosti pro námořníky v platnost, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci, kterými se mění tato směrnice, aby byla sladěna příslušná ustanovení této směrnice se změnami úmluvy STCW a části A předpisu STCW za účelem digitalizace průkazů způsobilosti námořníků a jejich potvrzení.“

³ Úř. věst. L 34, 9.2.1998, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 90.

⁵ Úř. věst. L 180, 6.7.2022, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 146.

⁷ Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10.

⁸ Úř. věst. L 169, 27.6.2022, s. 45.

- Článek 6 (Vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy) stanoví: „Každý členský stát akceptuje průkazy kompetence a doklady vydané jiným členským státem nebo subjekty pověřenými členským státem, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, s cílem povolit námořníkům sloužit na lodích plujících pod jeho vlajkou.“

Změny úmluvy a předpisu STCW tudíž ovlivní požadavky stanovené směrnicí (EU) 2022/993.

3.5.4. *Změny Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (předpis o LSA)*

Normy pro záchranné čluny a záchranná plavidla, jakož i usnesení MSC.81(70) jsou součástí přílohy prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/1157, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici 2014/90/EU⁹ o lodní výstroji, pokud jde o požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost a zkušební normy pro lodní výstroj, a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2021/1158¹⁰.

Navíc podle čl. 6 odst. 2 písm. a) bodu i) směrnice 2009/45/ES o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě¹¹ se na osobní lodě třídy A vztahuje úmluva SOLAS v platném znění, zatímco příloha I kapitola III Záchranné prostředky stanoví pro osobní lodě tříd B, C a D ve vnitrostátní plavbě různé a rozsáhlé požadavky týkající se rovněž zcela uzavřených záchranných člunů.

Změny předpisu o LSA tudíž ovlivní požadavky stanovené směrnicí 2014/90/EU a směrnicí 2009/45/ES.

3.5.5. *Pravomoci EU*

Změny kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 by ovlivnily právo Unie, zejména uplatňování nařízení (EU) 2019/1021 a nařízení (EU) č. 1257/2013.

Změny kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu by ovlivnily právo Unie, zejména uplatňování směrnice 97/70/ES, směrnice 2013/53/EU, směrnice 2014/90/EU 2020/1170 a směrnice 2022/59/ES.

Změny úmluvy a předpisu STCW by ovlivnily právo Unie, zejména pokud jde o uplatňování směrnice (EU) 2022/993.

Změny předpisu o LSA by ovlivnily právo Unie, zejména pokud jde o uplatňování směrnice 2014/90/EU a směrnice 2009/45/ES.

Předmět zamýšlených aktů se tedy týká oblasti, v níž má Unie výlučnou vnější pravomoc na základě poslední části věty čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. *Zásady*

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie zavádí rozhodnutí, jimiž se stanoví „postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento

⁹ Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 146.

¹⁰ Úř. věst. L 180, 6.7.2022, s. 1.

¹¹ Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1.

orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody.“

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU se použije bez ohledu na to, zda je Unie členem dotyčného orgánu nebo stranou dotyčné dohody¹².

Pojem „akty s právními účinky“ zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, jimiž se dotyčný orgán řídí. Tento pojem zahrnuje rovněž nástroje, jež podle mezinárodního práva nemají závazný účinek, ale „mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem EU“¹³.

4.1.2. Použití na stávající případ

Výbor IMO pro námořní bezpečnost je zřízený dohodou, a to Úmluvou o Mezinárodní námořní organizaci.

Akty, které má tento výbor IMO přijmout, představují akty s právními účinky. Zamýšlené akty mohou rozhodujícím způsobem ovlivňovat obsah níže uvedených právních předpisů EU, a to:

- nařízení (EU) 2019/1021 o perzistentních organických znečišťujících látkách. Zakazuje totiž nová zařízení, která používají PFOS a jeho deriváty,
- nařízení (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí. Ve svých přílohách totiž stanoví řadu dalších požadavků, včetně dvou dalších nebezpečných látek (PFOS a HBCDD),
- směrnice Rady 97/70/ES, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů. V příloze III totiž obsahuje ustanovení o „severních regionálních předpisech“, která stanoví technická ustanovení pro rybářská plavidla provozující rybolov v oblastech, kde se nacházejí polární vody,
- směrnice 2013/53/EU o rekreačních plavidlech a vodních skútrech. Upravuje totiž návrh a konstrukci rekreačních plavidel o délce od 2,5 do 24 metrů a vodních skútrů o délce od 0 do 4 metrů,
- směrnice 2014/90/EU o lodní výstroji. Požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost a zkušební normy pro lodní výstroj používaná na palubách lodí totiž upravuje prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1157,
- směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel. Obsahuje totiž ustanovení týkající se lodí provozovaných v ledových podmínkách. Článek 18a vyžaduje, aby příslušné orgány: 1) poskytly veliteli lodí, která se nachází v oblasti jejich působnosti, „příslušné informace o ledu, doporučených trasách a službách ledoborců v oblasti jejich působnosti“ a 2) doložily, že lodě splňují požadavky na odolnost a výkonnost odpovídající ledovým podmínkám v dotčené oblasti. Kromě toho jsou v článku 6a uvedeny požadavky na nosiče systémů automatické identifikace (AIS) (třída A), které se vztahují na rybářská plavidla delší než 15 metrů. Stejný požadavek se nachází v článku 10 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (nařízení o kontrole rybolovu) a vztahuje se na plavidla plující pod vlajkou států EU,
- směrnice (EU) 2022/993 o minimální úrovni výcviku námořníků. Obsahuje totiž několik ustanovení týkajících se digitálních průkazů způsobilosti. Ustanovení čl. 4

¹² Věc C-399/12 Německo v. Rada (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, bod 64.

¹³ Věc C-399/12 Německo v. Rada (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, body 61–64.

odst. 11 stanoví: „S výhradou čl. 20 odst. 7 se musí originál každého průkazu způsobilosti požadovaného touto směrnicí nacházet na lodi, na které držitel průkazu způsobilosti slouží, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, přičemž jeho pravost a platnost mohou být ověřeny v rámci postupu podle odst. 13 písm. b) tohoto článku.“ Ustanovení čl. 4 odst. 14 stanoví: „Okamžikem, kdy vstoupí příslušné změny úmluvy STCW a části A předpisu STCW týkající se digitálních průkazů způsobilosti pro námořníky v platnost, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci, kterými se mění tato směrnice, aby byla sladěna příslušná ustanovení této směrnice se změnami úmluvy STCW a části A předpisu STCW za účelem digitalizace průkazů způsobilosti námořníků a jejich potvrzení.“ Článek 6 (Vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy) stanoví: „Každý členský stát akceptuje průkazy kompetence a doklady vydané jiným členským státem nebo subjekty pověřenými členským státem, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, s cílem povolit námořníkům sloužit na lodích plujících pod jeho vlajkou.“,

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/90/EU ze dne 23. července 2014 o lodní výstroji. Normy pro záchranné čluny a záchranná plavidla, jakož i usnesení MSC.81(70) jsou totiž součástí přílohy prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/1157,
- směrnice 2009/45/ES o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě. Podle čl. 6 odst. 2 písm. a) bodu i) se totiž na osobní lodě třídy A vztahuje úmluva SOLAS v platném znění, zatímco příloha I kapitola III Záchranné prostředky stanoví pro osobní lodě tříd B, C a D ve vnitrostátní plavbě různé a rozsáhlé požadavky týkající se rovněž zcela uzavřených záchranných člunů.

Proto přijetí změn

- kapitoly II-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel z roku 1994 (předpis HSC z roku 1994) a předpisu HSC z roku 2000,
- kapitoly XIV Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a polárního předpisu,
- Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (úmluva STCW) a předpisu STCW a
- Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (předpis o LSA)

může rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah následujících právních předpisů EU, a to nařízení (EU) 2019/1021 o perzistentních organických znečišťujících látkách, nařízení (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí, směrnice 97/70/ES, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů, směrnice 2013/53/EU o rekreačních plavidlech a vodních skútrech, směrnice 2014/90/EU o lodní výstroji, směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel, směrnice (EU) 2022/993 o minimální úrovni výcviku námořníků, směrnice 2009/45/ES o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě.

Zamýšlené akty nedoplňují ani nepozměňují institucionální rámec dohody.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšleného aktu, v souvislosti s nímž se postoj jménem Unie zaujímá. Sleduje-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU založeno na jediném hmotněprávním základu, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel či složka.

4.2.2. Použití na stávající případ

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týká námořní dopravy. Hmotněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 100 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být čl. 100 odst. 2 Smlouvy o fungování EU ve spojení s čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v Mezinárodní námořní organizaci na 107. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS), Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel (HSC) z roku 1994, předpisu HSC z roku 2000, Mezinárodního předpisu pro lodě působící v polárních vodách (polárního předpisu), Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW) z roku 1978 a předpisu STCW a Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (LSA)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva o Mezinárodní námořní organizaci (dále též jen „IMO“) vstoupila v platnost dne 17. března 1958.
- (2) IMO je specializovanou agenturou OSN s odpovědností za bezpečnost a zabezpečení lodní dopravy a prevenci znečišťování ovzduší a moře z lodí. Členy IMO jsou všechny členské státy Unie. Unie není členem IMO.
- (3) Podle čl. 28 písm. b) Úmluvy o IMO zajišťuje Výbor pro námořní bezpečnost mechanismy pro plnění povinností, které jsou na něj kladené úmluvou, Shromážděním IMO či Radou IMO, nebo všech ostatních povinností podle uvedeného článku, které mu mohou být uloženy nebo podle jiných mezinárodních nástrojů a které schválí.
- (4) Výbor pro námořní bezpečnost má na svém 107. zasedání, které se koná ve dnech od 31. května do 9. června 2023, přijmout změny kapitoly II-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (dále též jen „úmluva SOLAS“) a Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel z roku 1994 (dále též jen „předpis HSC z roku 1994“) a předpisu HSC z roku 2000, kapitoly XIV Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (úmluva SOLAS) a Mezinárodního předpisu pro lodě působící v polárních vodách (dále též jen „polární předpis“), Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (dále též jen „úmluva STCW“) a předpisu STCW a Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (dále též jen „předpis o LSA“).
- (5) Je vhodné stanovit postoj, který má být jménem Unie zaujat na 107. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost, neboť zamýšlené změny kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000, kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu, úmluvy a předpisu STCW a předpisu LSA mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právních předpisů Unie, a to nařízení (EU) 2019/1021 o perzistentních

organických znečišťujících látkách¹, nařízení (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí², směrnice 97/70/ES, kterou se stanoví harmonizovaný bezpečnostní režim pro rybářská plavidla o délce nejméně 24 metrů³, směrnice 2013/53/EU o rekreačních plavidlech a vodních skútrech⁴, směrnice 2014/90/EU o lodní výstroji⁵, směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel⁶, směrnice (EU) 2022/993 o minimální úrovni výcviku námořníků⁷, směrnice 2009/45/ES o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě⁸.

- (6) Zamýšlené změny kapitoly II-2 úmluvy SOLAS a předpisů HSC z let 1994 a 2000 zakáží používání hasicích pěn obsahujících PFOS při hašení požárů na moři. Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože PFOS je látka škodlivá jak pro lidské zdraví, tak pro mořské prostředí.
- (7) Změny kapitoly XIV úmluvy SOLAS a polárního předpisu usnadní povinné uplatňování některých ustanovení na rybářská plavidla a zavedou povinnost použít určité metodiky pro určování provozních schopností lodí v ledu jako základní prvek plánování plavby. Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože posílí bezpečnostní normy pro lodě, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS a které působí v polárních vodách.
- (8) Změny úmluvy a předpisu STCW se budou týkat používání elektronických průkazů způsobilosti podle úmluvy a předpisu STCW. Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože digitalizace průkazů způsobilosti podle úmluvy STCW by usnadnila práci a snížila administrativní zátěž správ vlajky, inspektorů státní přístavní inspekce a námořníků. Mohlo by to také umožnit rychlejší identifikaci podvodných průkazů způsobilosti.
- (9) Změny předpisu o LSA budou zahrnovat nové požadavky na větrání v záchranných plavidlech jiných než zcela uzavřené záchranné čluny. Postojem Unie by mělo být tyto změny podpořit, protože zvyšují bezpečnostní požadavky na normy pro větrání ve zcela uzavřených záchranných člunech,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být jménem Unie zaujat na 107. zasedání Výboru Mezinárodní námořní organizace pro námořní bezpečnost, je souhlasit se změnami kapitoly II-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro bezpečnost vysokorychlostních plavidel (HSC) z roku 1994 a předpisu HSC z roku 2000, kapitoly XIV Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 a Mezinárodního předpisu pro lodě působící v polárních vodách (polárního předpisu), Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby

¹ Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45.

² Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1.

³ Úř. věst. L 34, 9.2.1998, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 90.

⁵ Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 146.

⁶ Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10.

⁷ Úř. věst. L 169, 27.6.2022, s. 45.

⁸ Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1.

námořníků (STCW) z roku 1978 a předpisu STCW a Mezinárodního předpisu o záchranných prostředcích (LSA), jak je uvedeno v oběžníku IMO č. 4658/Rev.1.

Článek 2

Postoj uvedený v článku 1 vyjádří Komise a členské státy Unie, jež jsou členy Výboru IMO pro námořní bezpečnost, jednající společně v zájmu Unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Komisi a členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*